

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ:186/69

**Περί τροποποίησης και συμπλήρωσης του Ν.3239/1955 ως ετροποιήθη και συνεπληρώθη διά του Ν.Δ/τος 3755/1957
(ΦΕΚ 86/Α/10-5-69)**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, απεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

1. Από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος, δικαιούμεναι να εγείρωσι συλλογικήν διαφοράν και να συνάπτωσι συλλογικάς συμβάσεις εργασίας Επαγγελματικά Οργανώσεις είναι αι έχουσαι αντιπροσωπευτικόν χαρακτήρα.

2. Επαγγελματικά Οργανώσεις του αυτού κλάδου δύνανται να ανγνωρίζονται ως αντιπροσωπευτικού χαρακτήρος μέχρι δυο κατ' ανώτατον όριον.

3. Ως αντιπροσωπευτικά επαγγελματικά οργανώσεις εργατών και υπαλλήλων αναγνωρίζονται αι συγκεντρώσασαι κατά τας τελευταίας αρχαιρεσίας προς ανάδειξιν Διοικήσεως εκατόν τουλάχιστον ψηφίσαντα μέλη προκειμένου περί σωματείων και 5.000 τουλάχιστον ψηφίσαντα μέλη, προκειμένου περί ομοιοεπαγγελματικών Ενώσεων (Ομοσπονδιών).

Ομοιοεπαγγελματικά εργατικά Ενώσεις (Ομοσπονδία) επαγγελμάτων των οποίων ο συνολικός αριθμός των ησφαλισμένων, δεν υπερβαίνει τας 10.000, αναγνωρίζονται αντιπροσωπευτικά, εφ' όσον αυτά κατά τας τελευταίας αρχαιρεσίας συγκέντρωσαν ως ψηφίσαντα μέλη τουλάχιστον τα 2/5 του συνόλου.

Άρθρον 2

1. Εγειρομένης αμφισβητήσεως περί του αντιπροσωπευτικού χαρακτήρος Οργανώσεως τινός, αποφαινεται οριστικώς επί τη αίτησει της ίδιας ή του Υπουργού Εργασίας, ή παντός ετέρου έχοντος έννομον συμφέρον, ο Πρόεδρος του Πρωτοβαθμίου Διοικητικού Διαιτητικού Δικαστηρίου της έδρας της Οργανώσεως.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφον απόφασις του Προέδρου συνεκτιμά:

α) Την αριθμητικήν δύναμιν της Οργανώσεως εν σχέσει προς το σύνολον των απασχολουμένων εις τον κλάδον ή το επάγγελμα και ησφαλισμένων εις τους οικείους ασφαλιστικούς Οργανισμούς επί τη βάσει του αριθμού των ψηφισάντων κατά τας τελευταίας αρχαιρεσίας προς ανάδειξιν διοικήσεως.

β) Την επιδειχθείσαν υπό της Επαγγελματικής Οργανώσεως στάσιν απολύτου ανεξαρτησίας έναντι πάσης επιρροής ασχέτου προς τους υπ' αυτής επιδιωκόμενους συνδικαλιστικούς σκοπούς και την εντός των ορίσων τούτων αναπτυσσομένην δράσιν αυτής.

γ) Την παραδοχήν, εκ μέρους της Οργανώσεως, της διαδικασίας των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

δ) Την ύπαρξιν των απαραίτητων εγγυήσεων δια την πιστήν εφαρμογήν των νόμων, του καταστατικού και της συλλογικής συμβάσεως ή διαιτησίας, αναλόγως προς την επιδειχθείσαν γνησίαν συνδικαλιστικήν δράσιν της οργανώσεως.

3. Εν η περιπτώσει η αμφισβήτησις περί του αντιπροσωπευτικού χαρακτήρος Οργανώσεως, εγείρεται, υφισταμένης εκκρεμούς συλλογικής διαφοράς ενώπιον των Διοικητικών Διαιτητικών Δικαστηρίων, αρμόδιος προς επίλυσιν αυτής κατά τα εν τη προηγούμενη παραγράφω οριζόμενα καθίσταται ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου παρ' ώ εκκρεμεί η συλλογική διαφορά.

Άρθρον 3

1. Εάν αναγνωρισθούν ως αντιπροσωπευτικά δυο Επαγγελματικά Οργανώσεις, δια της αποφάσεως δι' ης αναγνωρίζεται η Δευτέρα ή και μεταγενεστέρως, καθορίζεται υπό τα κριτήρια του άρθρου 2 του παρόντος, τις εκ τούτων είναι η πλέον αντιπροσωπευτική. Ο τοιούτος χαρακτηρισμός δύναται να προσδοθή και δια μεταγενεστέρως αποφάσεως, τηρουμένων των ορισμών του άρθρου 2, καθ' όσον αφορά τους νομιμοποιημένους όπως αιτήσονται τούτο, τα αρμόδια όργανα αναγνωρίσεως και την τηρητέαν διαδικασίαν.

2. Πανελληνιαί Εργατικά Επαγγελματικά Ενώσεις γενικωτέρας σημασίας (Συνομοσπονδία) και τοπικά τοιαύται (Εργατικά Κέντρα) θεωρούνται αντιπροσωπευτικά εφ' όσον αποτελούνται κατά πλειοψηφίαν από σωματεία μέλη ανήκοντα εις ανεγνωρισμένας αντιπροσωπευτικάς ομοιοεπαγγελματικάς Πανελληνίους Ενώσεις (Ομοσπονδία). Πρωτοβάθμια σωματεία, επίσης, θεωρούνται αντιπροσωπευτικά εφ' όσον ανήκουν εις αντιπροσωπευτικάς πανελληνίους εργατικάς ομοιοεπαγγελματικάς Ενώσεις.

Αι διατάξεις του προηγουμένου άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρον 4

1. Αι συλλογικά συμβάσεις ισχύουν μόνον μεταξύ των μελών των Επαγγελματικών Οργανώσεων αίτινες μετέσχον εις την σύναψιν τούτων. Κατ' εξαίρεσιν εάν εν τη καταρτίσει συλλογικής συμβάσεως μετέσχεν οργάνωσις χαρακτηρισθείσα ως πλέον αντιπροσωπευτική, η σύμβασις ισχύει και δια τα μέλη της χαρακτηρισθείσης ως απλώς αντιπροσωπευτικής εργατικής οργάνωσεως, εφ' όσον αυτή, προσεπικληθείσα υπό της πλέον αντιπροσωπευτικής ίνα μετάσχη εις τας διαπραγματεύσεις, δεν προσήλθεν ή παρενέβη μεν οπωσδήποτε, αλλά δεν διεφώνησε προς τους συμφωνηθέντας, υπό της πλέον αντιπροσωπευτικής, όρους. Εάν, η απλώς αντιπροσωπευτική οργάνωσις διεφώνησεν, η διαφωνία της απαλλάσσει τα μέλη της από πάσης δεσμεύσεως μόνον εάν την γνωστοποιήση αμελλητί εγγράφως προς τας συμβαλλομένας οργάνωσεις, τον Υπουργόν Εργασίας και τον αρμόδιον δια την επιχείρησιν Υπουργόν.

2. Δια την κήρυξιν ως υποχρεωτικής ή την επέκτασιν της ισχύος συλλογικής συμβάσεως εις μισθωτούς ή εργοδότας, πέραν των υπ' αυτής καλυπτομένων, κατά τα εν τη προηγουμένη παραγράφω οριζόμενα, εφαρμόζονται αι περί τούτου σχετικά διατάξεις του Ν. 3239/1955, ως τούτος ετροποποιήθη υπό του Ν.Δ. 3755/1957.

Άρθρον 5

1. Εν αδυναμία επιτεύξεως συμφωνίας δι' απ' ευθείας διαπραγματεύσεων προς σύναψιν συλλογικής συμβάσεως εργασίας, πάσα αντιπροσωπευτική επαγγελματική οργάνωσις δικαιούται εις έγερσιν συλλογικής διαφοράς δι' αιτήσεως, απευθυνομένης ενώπιον της Διευθύνσεως Αμοιβής Εργασίας ή της οικείας Επιθεωρήσεως του Υπουργείου Εργασίας, αυθημερόν καταχωρουμένης εις επί τούτω τηρούμενον ειδικόν βιβλίον. Μετά της αιτήσεως κατατίθενται επί ποινή απαραδέκτου της συζητήσεως και τα επόμενα:

α) Τα εν άρθρ. 5 παρ. 10 του υπό' αρ.667/1968 Β.Δ. «περί κωδικοποιήσεως της κείμενης περί επαγγελματικών σωματείων Νομοθεσίας» οριζόμενα στοιχεία, προς νομιμοποίησιν της εγειρούσης την συλλογικήν διαφοράν οργάνωσεως,

β) κεκρωμένον φωτοτυπικόν αντίγραφον της, κατά τας διατάξεις του άρθρου 8 του ιδίου Β.Δ., εκδοθείσης υπό του μετασχόντος εις τας τελευταίας αρχαιρεσίας εκπροσώπου της δικαστικής αρχής, βεβαιώσεως,

γ) αποδεικτικόν επιδόσεως ακριβούς αντιγράφου της αιτήσεως περί της εγειρόμενης διενέξεως δέκα πλήρεις ημέρας προ της κατά τα ως άνω καταθέσεως της, προς την ανεγνωρισμένην ετέρα αντιπροσωπευτικήν επαγγελματικήν οργάνωσιν, μετά προσκλήσεως όπως παρέμβη αυτή κατά την διαδικασίαν εκδικάσεως της διενέξεως. Εν αμφιβολία της αιτούσης περί υπάρξεως ετέρας αντιπροσωπευτικής οργάνωσεως, η αίτησις επιδίδεται προς τον δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας εκάστοτε οριζόμενον αρμόδιον υπάλληλον, όστις προσκαλεί την ενδιαφερομένην ετέρα οργάνωσιν ή βεβαιώνει επί της αιτήσεως την μη ύπαρξιν τοιαύτης.

Άρθρον 6

1. Ο Υπουργός Εργασίας ή ο παρ' αυτού εξουσιοδοτημένος υπάλληλος του Υπουργείου της έδρας του Πρωτοβαθμίου Διοικητικού Διαιτητικού Δικαστηρίου, εντός πέντε ημερών από της κατά το προηγούμενον άρθρον υποβολής της αιτήσεως περί εγέρσεως της διενέξεως, ορίζει ως Εισηγητήν επί της διενέξεως, ένα των υπαλλήλων του Υπουργείου Εργασίας. Ο διορίζων τον Εισηγητήν προσδιορίζει την ημέραν και ώραν ακροάσεως παρ' αυτού των ενδιαφερομένων, εν οίς περιλαμβάνεται και η προσεπικαλουμένη κατά την προηγούμενην παράγραφον έτερα αντιπροσωπευτική επαγγελματική οργάνωσις, καλών αυτούς δι' εγγράφου προσκλήσεως κοινοποιουμένης τρεις τουλάχιστον πλήρεις ημέρας προ της ημέρας της ορισθείσης συζητήσεως. Ο ούτω ορισθείς Εισηγητής αφού ερευνήση το νόμιμον της αιτήσεως και της εκπροσωπήσεως των μερών, ακούει ακολούθως τας εκατέρωθεν απόψεις, αναλαμβάνων το έργον της συνδιαλλαγής. Ο Εισηγητής, δύναται ν' αναβάλη την συζήτησιν εις χρόνον μη απέχοντα πλέον των πέντε ημερών από της ημέρας της πρώτης ενωπίον αυτού συζητήσεως, προς συλλογήν πληρεστέρων στοιχείων.

2. Επιτυγχανόμενης συμφωνίας, συντάσσεται υπό του Εισηγητού έκθεσις, ήτις διαβιβάζεται αρμοδίως μετά του οικείου φακέλλου προς σύναψιν συλλογικής συμβάσεως κατά τα οριζόμενα υπό του Ν. 3239/1955, ως μεταγενεστέρας ετροποποιήθη.

3. Περί της εκτάσεως της δεσμεύσεως της μετ' έγερσιν συλλογικής διαφοράς συναπτομένης συλλογικής συμβάσεως εργασίας, εφαρμόζονται τα εν άρθρω 4 του παρόντος νόμου οριζόμενα.

Άρθρον 7

1. Εν περιπτώσει καθ' ήν αι κατά το προηγούμενον άρθρον διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις προς επίλυσιν της εγερθείσης συλλογικής διαφοράς, δεν απολήξουν εις συμφωνίαν, εντός τριών ημερών από της ημέρας της κατά την παρ.1 του άρθρου 6 ακροάσεως, συντάσσεται έκθεσις υπό του Εισηγητού όστις διαβιβάζει ταύτην αυθημερόν μετά του φακέλλου της υποθέσεως εις τον ορισθέντα υπό του Υπουργού Εργασίας υπάλληλον.

2. Προκειμένου περί διενέξεως δια την εκδίκασιν της οποίας είναι αρμόδια τα Πρωτοβάθμια Διοικητικά Διαιτητικά Δικαστήρια των Αθηνών ή του Πειραιώς, η εν παρ. 1 του παρόντος έκθεσις μετά του φακέλλου της υποθέσεως παραπέμπεται εντός 24 ωρών εις τον υπό του Υπουργού Εργασίας ορισθέντα αρμόδιον της Υπηρεσίας Μελετών του ίδιου Υπουργείου, όστις εν συνεργασία μετά της αρμοδίας Υπηρεσίας του Υπουργείου Συντονισμού προέρχεται εις συγκέντρωσιν παντός προσφόρου στοιχείου περί των οικονομικών και κοινωνικών δεδομένων άτινα δύναται να έχουν επίδρασιν επί της διαφοράς. Εντός οκταημέρου από της περιελεύσεως εις αυτόν του φακέλλου συντάσσει έκθεσιν την οποίαν υποβάλλει εις τον Υπουργόν Εργασίας ή τον παρ' αυτού ορισθέντα υπάλληλον.

3. Εντός πέντε το βραδύτερον ημερών από της υποβολής της εκθέσεως υπό του αρμοδίου της Υπηρεσίας Μελετών εις τον εξουσιοδοτημένον υπό του Υπουργού Εργασίας υπάλληλον, ούτος οφείλει, ή να καλέση ενωπίον του τους ενδιαφερομένους και να επιχειρήση εκ νέου συνδιαλλαγήν, δι' εγγράφου προσκλήσεως του, επιδιδομένης εις αυτούς είκοσι τέσσαρας τουλάχιστον ώρας προ του καθοριζομένου χρόνου συζητήσεως ή να παραπέμψη ταύτην εις τον Πρωτοβάθμιον Διοικητικόν Διαιτητικόν Δικαστήριον, συμφώνως τω Ν. 3239/55 ως νυν ισχύει.

4. Η επιλύουσα την συλλογικήν διαφοράν, ήτις ηγέρθη υπό της πλέον αντιπροσωπευτικής οργάνωσεως, απόφασις του αρμοδίου Διοικητικού Διαιτητικού Δικαστηρίου, κυρησσομένη εκτελεστή ή τροποποιούμενη κατά τας διατάξεις των άρθρων 19 και 20 του Νόμου 3239/1955, ισχύει και δια τα μέλη της απλώς αντιπροσωπευτικής οργάνωσεως είτε αυτή μετέσχεν εις την διαδικασίαν εκδόσεως αποφάσεως είτε μη, κατά τας υπό του άρθρου 4 του παρόντος προβλεπομένας προϋποθέσεις.

5. Εάν δια την εκδίκασιν της διενέξεως αρμόδια είναι έτερα εκτός των Αθηνών και του Πειραιώς Πρωτοβάθμια Διοικητικά Διαιτητικά Δικαστήρια, εν μη επιτεύξει συμφωνίας μεταξύ των μερών κατά την διεξαγωγήν της εν άρθρω 6 και 7 παρ.1 διαδικασίας, η υπόθεσις παραπέμπεται απ' ευθείας εις τα κατά τόπους αρμόδια Διαιτητικά Δικαστήρια.

Άρθρον 8

1. Αι προθεσμίες των άρθρων 6 και 7 του παρόντος συνυπολογίζονται κατά την εφαρμογή των άρθρων 18 παρ.2 του Ν. 3239/55 και 7 του Ν.Δ. 3755/57.
2. Η παρ. 2 του άρθρου 4 του Ν. 3239/55, ως συνεπληρώθη δια της παρ.2 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 3755/1957, τροποποιείται ως ακολούθως: Η καταγγελία επάγεται την λύσιν πάσης δεσμεύσεως της καταγγελούσης οργανώσεως και της προς ην η καταγγελία τοιαύτης, δια το μέλλον, τα δε εκ ταύτης έννομα αποτελέσματα επέρχονται μετά δυο μήνας από της ημέρας της κοινοποιήσεως της περί ταύτης δηλώσεως εις το Υπουργείον Εργασίας. Αι υφιστάμενοι όμως εν συνεχεία ταύτης ατομικά συμβάσεις εργασίας ισχύουν μέχρις ου νομίμως λυθώσι. Καταγγελία συλλογικής συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου δεν συγχωρείται προ της παρόδου δώδεκα μηνών τουλάχιστον, αφ'ής ετέθη εις εφαρμογήν. Τα έννομα αποτελέσματα της καταγγελίας της συλλογικής συμβάσεως εργασίας επέρχονται, αυτοδικαίως και επί των εφ'ών εκηρύχθη αυτή μεταγενεστέρως υποχρεωτική, κατά την διαδικασίαν της παρ.2 του άρθρ. 5 ή των εφ'ών εκτείνεται, συμφώνως τη παρ.3 του άρθρου αυτού 5.
3. Αμφισβήτησις περί του χαρακτηρισμού διενέξεως ως συλλογικής διαφοράς, επιλύεται κατά το στάδιον της προδικασίας, δι'αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας.
4. Η υπό του άρθρου 12 παρ.1 του Ν. 3239/55 προβλεπομένη, επί ποινή απαραδέκτου, κοινοποίησις της εφέσεως υπό του εκκαλούντος εις το Υπουργείον Εργασίας, αποτελεί εφεξής υποχρέωσιν του Γραμματέως, παρ'ώ κατατίθεται η έφεσις, υποκειμένου εν περιπτώσει παραλείψεως εις πειθαρχικήν ποινήν.
5. Η παρ.3 του άρθρ.20 του Ν. 3239/1955, ως ετροποποιήθη δια της παρ. 9 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 3755/1957, τροποποιείται ως ακολούθως: Εάν εντός της, κατά τας προηγουμένας παραγράφους του παρόντος, προθεσμίας δέ ήθελεν ολοκληρωθή η εν αυταίς διαδικασία, παρέχεται το δικαίωμα εις έκαστον των συμβληθέντων η των εν διενέξει μερών, όπως εντός προθεσμίας 10 ημερών, από της λήξεως των κατά τα άνω προθεσμιών, καταθέση την συλλογικήν σύμβασιν ή την απόφασιν διαιτησίας εις το Ειρηνοδικείον της περιφέρειας, εις ην καταρτίσθη η συλλογική σύμβασις εργασίας ή της έδρας του εκδόντος την απόφασιν Διαιτητικού Δικαστηρίου, ή δε κοινοποίησις αντιγράφου γίνεται προς τον οικείον Επιθεωρητήν Εργασίας. Η τοιαύτη κατάθεσις επέχουσα θέσιν δημοσιεύσεως, μεριμνή του καταθέσαντος κοινοποιείται δια δικαστικού κλητήρος εις το Υπουργείον Εργασίας και τους ενδιαφερομένους, ή δε ισχύς των ούτω δημοσιευομένων συλλογικών συμβάσεων εργασίας, ή απόφασεων διαιτησίας άρχεται, εάν άλλως δεν ορίζεται εν αυταίς, από της επομένης της εις το Ειρηνοδικείον καταθέσεως.

Άρθρον 9

1. Εάν μεταξύ εργοδοτικής επιχειρήσεως και των μισθωτών αυτής εκδηλωθή διένεξις τις, μη φέρουσα κατά τα εν νόμω οριζόμενα τον χαρακτήρα της συλλογικής διαφοράς, απορρέουσα όμως οπωσδήποτε εκ της σχέσεως εργασίας ή της εκτελέσεως αυτής, αι οικείαι αντιπροσωπευτικά επαγγελματικά οργανώσεις δύνανται να αιτώνται παρά του οικείου Επιθεωρητού ή Επόπτου Εργασίας την, υπό την προεδρίαν του, σύγκλησιν τριμελούς Επιτροπής συνεργασίας επί τω σκοπώ συμβιβαστικής διευθετήσεως αυτής. Εις την Επιτροπήν ταύτην μετέχουν ισοτίμως ανά εις αντιπρόσωπος της εργατικής και της εργοδοτικής οργανώσεως, των οποίων τα ενδιαφερόμενα εν διενέξει μέρη, τυγχάνουν μέλη. Εάν δεν υφίσταται εργοδοτική οργάνωσις, της Επιτροπής μετέχει ο υπό της Δ/σεως της επιχειρήσεως, υποδεικνυόμενος αντιπρόσωπος.
2. Η κατά το προηγούμενον άρθρον Επιτροπή συγκεντρώνει, κατά την κρίσιν αυτής, στοιχεία παρά των ενδιαφερομένων και παντός τρίτου, περί των εν διενέξει μερών, παρεμβαίνουσα μεταξύ αυτών επί τω τέλει επιτεύξεως συμβιβαστικής λύσεως της διαφοράς. Περί πάντων τούτων τηρούνται πρακτικά είτε υπό του ιδίου του Επιθ. Εργασίας είτε παρ'υπαλλήλου οριζομένου παρ'αυτού.
3. Εν τοις πρακτικοίς καταχωρούνται επίσης εν περιλήψει οι λόγοι της εγερθείσης διενέξεως, αι εκθεθείσαι εκατέρωθεν απόψεις, η προέλευσις των συγκεντρωθέντων στοιχείων, το

πόρισμα και το αποτέλεσμα των ενεργειών της Επιτροπής. Τα πρακτικά υπογραφομένα υπό του Προέδρου της Επιτροπής, ενός τουλάχιστον των ενδιαφερομένων μερών, ως και του τηρήσαντος αυτά υπαλλήλου, κατατίθενται εν πρωτοτύπω εις το αρχείο της οικείας Επιθεωρήσεως Εργασίας, αντίγραφον δε τούτων κεκυρωμένων δικαιούνται να λαμβάνουν τα ενδιαφερόμενα μέρη.

4. Εκπρόσωποι επιχειρήσεων ή επαγγελματικών οργανώσεων ως και όργανα της Επιθεωρήσεως Εργασίας, αδικαιολογήτως αρνούμενα όπως μετάσχωσι εις τας συσκέψεις της υπό του παρόντος οριζομένης Επιτροπής, καίπερ εκλήθησαν προς τούτο υπό του Προέδρου αυτής 24 τουλάχιστον ώρας προ του ορισθέντος χρόνου συζητήσεως της υποθέσεως, τιμωρούνται, επί τη εγκλήσει του Υπουργού Εργασίας ή του παρ' αυτού εξουσιοδοτημένου Γενικού Επιθεωρητού Εργασίας, με τας ποινάς του άρθρου 17 παρ.4 του Β.Δ/τος 667/1968.

Άρθρον 10

1. Πανελλήνιοι Ομοιοεπαγγελματικά Εργατικά Ενώσεις (Ομοσπονδία) αναγνωρίζονται ως αντιπροσωπευτικά, δικαιούνται να συνομολογούν διά συλλογικής συμβάσεως όρον ή να εγείρουν συλλογικήν διαφοράν, προς θέσπισιν όρου καθ'ον, έναντι των οφειλομένων παρ'εκάτου μέλους, κατά τα οικεία καταστατικά συνδρομών, των ιδίων τούτων (Ομοσπονδιών), των μελών των (Σωματείων) των υπερκειμένων αιταίς Ενώσεων (Συνομοσπονδιών), των οποίων τυγχάνουσι μέλη, ως και των τοπικών Ενώσεων (Εργατικών Κέντρων) εις ας ανήκουν τα μέλη των, παρακρατείται υπό των καταβαλλόντων τούτο εργοδοτών εκ του δώρου των Χριστουγέννων όπερ δικαιούνται τα μέλη των, εν ημερομίσθιον ανειδικεύτου εργάτου ή εργατρίας ή μαθητευομένου αντιστοίχως και κατατίθεται υπό του κατά περίπτωσιν εργοδότη εις την Εργατικήν Εστίαν, υπέρ των συμβαλλομένων Πανελληνίων Εργατικών Ομοιοεπαγγελματικών Ενώσεων (Ομοσπονδιών) συμφώνως προς τα κατωτέρω οριζόμενα.

2. Εκ των ούτω εισπραττομένων υπό της Εργατικής Εστίας χρηματικών ποσών, κατατίθενται παρ'αυτής εις ίδιον λογαριασμό, ανοιγόμενον παρά τη Τραπέζη της Ελλάδος επ'ονόματι των κατά τν προηγουμένην παράγραφον συνομολογησασών τον όρον όη εγχειρασών την συλλογικήν διαφοράν Πανελληνίων Ομοιοεπαγγελματικών Εργατικών Οργανώσεων, τόσα κατά κατηγορίας ημερομίσθια, όσα κατ'αριθμόν και τα αποδεικνυόμενα εν τάξει, ως προς τας οικονομικάς υποχρεώσεις των, φυσικά πρόσωπα-μέλη των υπαγομένων εις ταύτας σωματείων. Εάν κατά την υπογραφήν της συλλογικής συμβάσεως εργασίας ή κατά την έγερσιν συλλογικής διαφοράς, συνέπραξαν πλείονες της μιάς πανελληνίοι ομοιοεπαγγελματικά εργατικά Ενώσεις, ο λογαριασμός εκάστης ανοίγεται κεχωρισμένως.

3. Εκ του καταβαλλομένου υπό των εργοδοτών, κατά τας προηγουμένας παραγράφους ποσού αι απολήψεις ενεργούνται ως κάτωθι:

α) Τα 10/100 δικαιούται η υπερκείμενη σωματειακή Ενωσις (Συνομοσπονδία) της οποίας είναι μέλος η πλέον αντιπροσωπευτική πανελληνιος ομοιοεπαγγελματική εργατική Ενωσις, ήτις συλλογικώς συνεβλήθη ή ήγειρε την διένεξιν.

β) Τα 25/100 δικαιούνται τα σωματειαμέλη της πλέον αντιπροσωπευτικής πανελληνίου ομοιοεπαγγελματικής εργατικής Ενώσεως, ήτις συλλογικώς συνεβλήθη ή ήγειρε την διένεξιν διανεμόμενα μεταξύ αυτών κατά λόγον του αριθμού των οικονομικώς εν τάξει φυσικών προσώπωνμελών εκάστου σωματείου.

γ) Τα 10/100 δικαιούνται αι τοπικά σωματειακά Ενώσεις, εφ'όσον κατά την δημοσίευσιν του παρόντος έχουν την έδραν των εις Δήμον αριθμούντα, κατά την τελευταίαν επίσημον απογραφήν του πληθυσμού, κατοίκους πλέον των 180.000 διανεμόμενα μεταξύ αυτών κατά λόγον του αριθμού των οικονομικώς εντάξει φυσικών προσώπων-μελών των εις τας τοπικάς αυτάς Ενώσεις ανηκόντων σωματείων, μελών της συμβληθείσης ή εγειράσης την συλλογικήν διαφοράν πλέον αντιπροσωπευτικής εθνικής ομοιοεπαγγελματικής σωματειακής Ενώσεως.

δ) Τα 30/100 δικαιούνται αι τοπικά σωματειακά Ενώσεις, ων εν τω προηγουμένω εδαφίω περιγράφονται, εφ'όσον έχουν την έδραν των εις Δήμους αριθμούντας κατοίκους ολιγωτέρους των 180.000, συμφώνως προς την τελευταίαν επίσημον απογραφήν του

πληθυσμού, διανεμόμενα μεταξύ αυτών κατά λόγον του αριθμού των οικονομικώς εν τάξει φυσικών προσώπων-μελών των εις τας τοπικάς αυτάς Ενώσεις ανηκόντων σωματείων-μελών της συμβληθείσης ή εγείρασης την συλλογικήν διαφοράν εθνικής ομοιο επαγγελματικής σωματειακής Ενώσεως (Ομοσπονδίας).

ε) Τα υπόλοιπα ποσοστά ανήκουν εις τας, κατά ην παρ.2 του παρόντος άρθρου, πανελληνίους ομοιοεπαγγελματικές σωματειακάς εργατικές Ενώσεις.

Εκάστη τούτων διακινεί τον αντίστοιχον λογαριασμόν και κατανέμει κατά τ'ανωτέρω τα ποσά μεταξύ των ως άνω δικαιούχων.

4. Η τυχόν μετασχούσα εις την συλλογικήν σύμβασιν ή εγείρασα την συλλογικήν διαφορά, απλώς αντιπροσωπευτική εργατική σωματειακή Ενωσις, εφ'όσον δεν διεφώνησε κατά τας προηγηθείσας συλλογικάς διαπραγματεύσεις, δικαιούται κεχωρισμένον λογαριασμόν, αναλόγως των οικονομικώς εν τάξει μελών των ανηκόντων εις αυτήν σωματείων.

Εκ του λογαριασμού τούτου δικαιούνται απολήψεως ή υπερκείμενη σωματειακή Ενωσις (Συνομοσπονδία), της οποίας τυγχάνει μέλος, αι τοπικά σωματειακά Ενώσεις, εις τας οποίας ανήκουν τα σωματεία μέλη αυτής, ως και τα σωματεία ταύτα, του ποσού κατανεμομένου κατά λόγον του αριθμού των οικονομικώς εν τάξει μελών των, συμφώνως προς τας εν παρ.3 του παρόντος άρθρου καθοριζόμενας ποσοστιαίας αναλογίας.

5. Πάσα διαφορά ή διένεξις εγχειρομένη μεταξύ των δικαιούχων απολήψεως των κατά το προηγούμενον άρθρον, συνδρομών, ως προς τα εκατέρωθεν δικαιώματα και υποχρεώσεις, εκδικάζεται υπό του Μονομελούς Πρωτοδικείου της έδρας της συνομολογησάσης τον όρον ή εγείρασης την διένεξιν Πανελληνίου Ομοιοεπαγγελματικής Εργατικής Ενώσεως, τηρουμένης της εν άρθρ.691 και επ. του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας διαδικασίας περί εργατικών διαφορών, παραλειπομένης όμως της ενώπιον Επιτροπής συμβιβασμού διαδικασίας.

Άρθρον 11

1. Μέλη εργατικών οργανώσεων, εκπληρώσαντα την εν άρθρ.10 του παρόντος υποχρέωσιν των, απαλλάσσονται της εκ των κειμένων διατάξεων υποχρεώσεως, προς καταβολήν υπέρ της Εργατικής Εστίας ενός ημερομισθίου εκ του δώρου των Χριστουγέννων.

2. Το κατά το άρθρ.10 του παρόντος καταβαλλόμενον υπό των μελών των εργατικών επαγγελματικών οργανώσεων ημερομισθιον, συμψηφίζεται προς την, διά το επόμενον έτος, υπό των καταστατικών των οργανώσεων, εις τας οποίας ανήκει έκαστον μέλος, προβλεπομένην συνδρομήν και κατά το ποσόν των συνδρομών όπερ περιήλθεν εις έκαστης Οργάνωσιν.

Άρθρον 12.

1. Εργατικά Επαγγελματικά Οργανώσεις αναγνωρισθείσαι ως αντιπροσωπευτικά, μέχρις ότου επιτύχουν την διά συλλογικής συμβάσεως εργασίας ή διαιτητικής αποφάσεως εισπράξιν της προβλεπομένης υπέρ αυτών συνδρομής κατά τα οριζόμενα εν άρθρ.10 του παρόντος, δικαιούνται όπως εισπράττουν την εν τω άρθρω τούτω αναλογίαν, εις μηνιαίας δόσεις εκ του ημερομισθίου, του καταβαλλομένου, κατά τας κειμένας διατάξεις, εις την Εργατικήν Εστίαν, βάσει του αριθμού των μελών, άτινα ενήφισαν κατά τας τελευταίας αρχαιρεσίας προς ανάδειξιν της διοικήσεως των, πιστουμένου του αριθμού τούτων εκ του συντασσομένου κατά Νόμον πρακτικού αρχαιρεσιών.

2. Επαγγελματικά Εργατικά Οργανώσεις, μέχρις ότου αναγνωρισθούν ως αντιπροσωπευτικά ή μη υπαγόμεναι εις τας δυναμένας να εγείρουν συλλογικάς διαφοράς, δύνανται να τυχουν κατά μήνα οικονομικής ενισχύσεως, κατά τα νε τη προηγουμένη παραγράφω οριζόμενα και καθ'ο μέτρον δε εισπράττουν συνδρομάς, βάσει συλλογικής συμβάσεως ή αποφάσεως διαιτησίας, επί δύο εισέτι έτη από της ισχύος του παρόντος.

3. Οι δικαιούχοι των δύο προηγουμένων παραγράφων καθορίζονται δι'αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της Εργατικής Εστίας, εγκρινομένης υπό του Υπουργού Εργασίας.

Άρθρον 13

1. Εργατικοί Επαγγελματικοί Οργανώσεις, μη δυνάμενοι να χαρακτηρισθούν ως αντιπροσωπευτικοί, δι'έλλειψιν του, κατά την παρ.3 του άρθρου 1 του παρόντος Ν.Δ., οριζομένου αριθμού μελών ή μη υπαγόμενοι εις τας δυναμένας να εγείρωσι συλλογικάς διαφοράς, δύνανται να τύχουν οικονομικής ενισχύσεως, κατά τας ισχύουσας μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου, οικείας διατάξεις, επί δύο εισέτι έτη από της ισχύος του παρόντος.

Άρθρον 14

Επαγγελματικοί Εργατικοί Οργανώσεις τελούσαι κατά την δημοσίευσιν του παρόντος Νόμου υπό διωρισμένην, κατ'άρθρ.69 του Αστικού Κώδικος, διοίκησιν, δικαιούνται οικονομικής ενισχύσεως επί εξ κατ' ανώτατον όριον μήνας από της δημοσιεύσεως του παρόντος. Αι μετά την δημοσίευσιν του παρόντος εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και εφεξής τιθέμεναι υπό διωρισμένην διοίκησιν Επαγγελματικοί Εργατικοί Οργανώσεις, δικαιούνται τριμήνου κατ'ανώτατον όριον οικονομικής ενισχύσεως. Κατά πάσαν περίπτωσιν η οικονομική ενίσχυσις αποκαθίσταται επί τη εκλογή διοικήσεως.

Άρθρον 15

1. Ο Υπουργός Εργασίας, μετ'απόφασιν του Διοικητικού Συμβουλίου της Εργατικής Εστίας, δύναται να εγκρίνη όπως εκ των εσόδων της παρέχεται έκτακτος οικονομική ενίσχυσις εις εργατικάς επαγγελματικάς οργανώσεις, δι'εκπλήρωσιν τυχόν υποχρεώσεων προς πληρωμήν ενοικίων, δι'έξοδα οργανώσεως συνεδρίων ή γενικών συνελεύσεων ή διασκέψεων ή δι'έξοδα επικοινωνίας αυτών είτε εν Ελλάδι, είτε εν τω εξωτερικώ με διεθνείς εργατικάς επαγγελματικάς οργανώσεις.

2. Οικονομική ενισχύσεως δύνανται, επίσης, να τύχουν οργανώσεις συνταξιούχων εργατών και υπαλλήλων διά την πραγματοποίησιν προγραμμάτων ψυχαγωγίας των οικονομικώς εν τάξει μελών των.

3. Αι εισπράττουσαι τας οικονομικάς ενισχύσεις των προηγουμένων παράγραφων εργατικάς οργανώσεις, αποδίδουν εις την Εργατικήν Εστίαν λογαριασμόν εντός προθεσμίας οριζομένης υπό του Διοικητικού Συμβουλίου αυτής.

Άρθρον 16

1. Δια κοινής αποφάσεως του Πρωθυπουργού και των Υπουργών Συντονισμού, Βιομηχανίας και Εργασίας, μετ'ακρόασιν των πλέον αντιπροσωπευτικών Οργανώσεων εργοδοτών και εργατών, δύνανται να καθορίζονται κατώτατα όρια ημερομισθίων και μισθών, κατά γενικής κατηγορίας ανειδίκευτων εργατών, υπαλλήλων και μαθητευομένων, άνευ ειδικού διαχωρισμού αυτών εις κλάδους και ειδικότητας. Η ακρόασις προκαλείται μερίμνη του Υπουργού Εργασίας.

2. Κατά τον καθορισμόν των κατωτάτων ορίων, λαμβάνεται υπ'όψιν ο ρυθμός της οικονομικής αναπτύξεως της Χώρας, η ποσοστιαία αύξησις του εθνικού εισοδήματος, η παραγωγικότης εν σχέσει προς την όλην εξέλιξιν της εθνικής οικονομίας και το κόστος της ζωής.

3. Αι μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος εγερθείσαι συλλογικάι διαφοραί, αι αναφερόμεναι εις την σύναψιν εθνικής γενικής συλλογικής συμβάσεως εργασίας, διατηρούν το κύρος των, επιλύονται δε κατά τας μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος Ν.Δ. ισχύουσας διατάξεις, αι δε συναφθείσαι εθνικάι συλλογικάι συμβάσεις εργασίας εξακολουθούν να ισχύουσαι.

4. Αι περί εθνικών γενικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας και διαιτησιών διατάξεις του Ν. 3239/1955, ως ετροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, αι αφορώσει τον καθορισμόν κατωτάτων ορίων αποδοχών και πάσης φύσεως επιδομάτων ή προσαυξήσεων επ'αυτών, καταργούνται από της ισχύος του παρόντος.

5. Καταργούνται επίσης αι διατάξεις του άρθρου 22 του Ν. 3239/1955, ως και πάσα ετέρα διάταξις αντικειμένη εις το παρόν Ν. Διάταγμα.

Άρθρον 17

Διά Β.Δ/τος προτάσει του Υπουργού Εργασίας δύνανται να κωδικοποιηθούν εις ενιαίον κείμενον αι διατάξεις του Ν. 3239/1955, του Ν.Δ. 3755/1957 και του παρόντος.

Άρθρον 18

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 9 Μαΐου 1969

Εν Ονόματι του Βασιλέως

**Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

**Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ.ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**

**Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α΄
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ**

**Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β΄
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΛΗΣ**

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ,
ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΛΕΞ.
ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ.
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΕΜΜ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ.

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 10 Μαΐου 1969

**Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ**